

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO IR MOKSLO MINISTRO
ĮSAKYMAS

DĖL INFORMATIKOS STUDIJŲ KRYPTIES REGLAMENTO
PATVIRTINIMO

2007 m. gruodžio 22 d. Nr. ISAK-2580
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos aukštojo mokslo įstatymo (Žin., 2000, Nr. 27-715; 2005, Nr. 85-3136) 42 straipsnio 2 dalimi,

1. Tvirtinu Informatikos studijų krypties reglamentą (pridedama).

2. Nustatau, kad aukštosios mokyklos savo vykdomas informatikos studijų programas, išskyrus programas, skirtas pedagogų rengimui, turi suderinti su šio įsakymo 1 punktu patvirtintu Informatikos studijų krypties reglamentu iki 2008 m. rugsėjo 1 d.

ŠVIETIMO IR MOKSLO MINISTRĖ

ROMA ŽAKAITIENĖ

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos švietimo ir
mokslo ministro 2007 m. gruodžio
22 d. įsakymu
Nr. ISAK-2580

INFORMATIKOS STUDIJŲ KRYPTIES REGLAMENTAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Informatikos studijų krypties reglamentas (toliau - reglamentas) taikomas neuniversitetinėms ir universitetinėms pagrindinėms studijoms. Reglamento tikslas:

1.1. padėti aukštosioms mokykloms rengti ir vertinti studijų programas;

1.2. orientuoti ekspertus, kurie vertina studijų programas;

1.3. informuoti studentus ir darbdavius apie įgyjamas žinias, mokėjimus ir gebėjimus.

2. Informatikos studijų kryptis priklauso fizinių mokslų sričiai, krypties kodas 09P1.

3. Baigus informatikos studijų krypties studijas įgyjamos kvalifikacijos:

3.1. baigus neuniversitetines pagrindines studijas suteikiamas informatikos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis, liudijamas aukštosios mokyklos išduodamu profesinio bakalauro diplomu;

3.2. baigus universitetines pagrindines studijas įgyjamas studijų krypties informatikos bakalauro laipsnis, liudijamas aukštosios mokyklos išduodamu bakalauro diplomu.

4. Gali būti organizuojamos visų formų - dieninės, vakarinės ir neakivaizdinės - informatikos krypties studijos. Informatikos studijų programų apimtys yra:

4.1. neuniversitetinių studijų - 120-140 kreditų;

4.2. universitetinių pagrindinių studijų - 140-180 kreditų.

5. Pagrindinės priėmimo sąlygos yra šios:

5.1. priimami asmenys, įgiję ne žemesnį kaip vidurinį išsilavinimą;

5.2. mokantis pagal vidurinio ugdymo programą turėtų būti pasirinkti matematikos ir informacinių technologijų mokomieji dalykai.

6. Pačia bendriausia prasme studijų objektas informatika yra informacijos aprašymo ir pertvarkymo algoritminių procesų sisteminė studija: jų teorija, analizė, projektavimas, realizavimas ir taikymas. Bendrasis universitetinių informatikos studijų tikslas yra įgyti gebėjimų pasitelkti matematikos, modeliavimo, programų kūrimo kitas analizės ir projektavimo žinias informacijos apdorojimo priemonėms ir naujoms žinioms kurti. Papildomi konkrečių studijų programų tikslai turi išreikšti individualias aukštosios mokyklos galimybes ir siekius.

7. Pagrindinis informatikos krypties studijų tikslas yra suteikti tokią išsilavinimą būsimiesiems specialistams, kad jie:

7.1. turėtų žinių ir gebėjimų, reikalingų kurti ir testuoti programas pagal pateiktas užduotis, išsiaiškinti ir efektyviai realizuoti pateiktus algoritmus, patiems kurti paprastus algoritmus, dokumentuoti sukurtas programas ir jas prižiūrėti, kurti ir prižiūrėti organizacijų vidinius kompiuterių tinklus, užtikrinti jų apsaugą;

7.2. gebėtų fundamentines informatikos mokslų žinias, taip pat verslo ir vadybos pagrindus, humanitarinių ir socialinių mokslų žinias panaudoti praktiniams uždaviniams spręsti ir suvoktų daromų sprendimų socialines, teises, etines pasekmes;

7.3. būtų plačios erudicijos, gebėtų kūrybiškai ir kritiškai mastyti;

7.4. po pagrindinių universitetinių studijų būtų pasirengę tęsti studijas aukštesnėje studijų pakopoje;

7.5. sugebėtų palaikyti ir tobulinti savo profesinę kompetenciją mokydami visą gyvenimą;

7.6. būtų pasirengę efektyviai vykdyti profesinę veiklą tarptautiniame kontekste.

8. Neuniversitetinės informatikos studijos, kitaip nei universitetinės, nukreiptos labiau į mokslo žinių ir technologijų taikymą nei į naujų žinių ir technologijų kūrimą, labiau į projektų įgyvendinimą ir priežiūrą nei į analizę ir projektavimą. Profesinio rengimo standartai nustato profesinės kvalifikacijos reikalavimus, o profesinio bakalauro kvalifikacinių laipsnių atžvilgiu jie taikomi tiek, kiek neprieštarauja šiam reglamentui.

II. BENDRIEJI STUDIJŲ PROGRAMŲ REIKALAVIMAI

9. Bet kuri informatikos krypties studijų programa, jos turinys ir vykdymas turi užtikrinti, kad absolventas bus sukaupęs pakankamą žinių (šio reglamento 10 punktas), gebės išsiaiškinti su informatika susijusius reiškinius (šio reglamento 11 punktas), gebės taikyti informacines technologijas praktinėje ir profesinėje veikloje (šio reglamento 12 punktas), mokės veikti ne vien su informacinėmis technologijomis susijusiose srityse (šio reglamento 13 punktas). Reikalavimų skirstymas į šio reglamento 10, 11, 12, 13 punktus yra sutartinis.

10. Žinios:

10.1. matematikos (formaliosios) žinios - matematinių sąvokų apibrėžtys, aksiomos, teoremos, įrodymo metodai, formalūs modeliai;

10.2. fundamentaliosios žinios apie gamtą ir jos reiškinius, apie tų reiškinių kiekybinę išraišką;

10.3. humanitarinių ir socialinių mokslų žinios tiek informatikos profesijos tikslams pasiekti, tiek platesnei erudicijai ir filosofinei pasaulėžiūrai ugdyti;

10.4. informatikos pagrindinių skyrių teorinės ir praktinės

žinios: diskrečios struktūros, programavimo pagrindai, algoritmai ir sudėtingumas, kompiuterių architektūra, operacinės sistemos, kompiuterių tinklai, programavimo kalbos, žmogaus ir kompiuterio sąveika, grafika ir vizualizacija, intelektikos pagrindai, informacijos ir duomenų bazių valdymas, programų sistemų inžinerija;

10.5. žinios apie programinės įrangos ir sistemų gyvavimo ciklo procesus: reikalavimų surinkimas, sistemos reikalavimų analizė, sistemos architektūros projektavimas, programinės įrangos reikalavimų analizė, programinės įrangos projektavimas, programinės įrangos konstravimas, programinės įrangos integravimas, programinės įrangos testavimas, sistemos integravimas, sistemos testavimas, programinės įrangos diegimas, programinės įrangos ir sistemos priežiūra.

11. Pažintiniai gebėjimai (mokėjimai ir įgūdžiai):

11.1. gebėjimas dalykines žinias taikyti sprendžiant kokybinius ir kiekybinius žinomo ir nežinomo pobūdžio uždavinius, dažnai turint tik ribotą ir (arba) prieštaringą informaciją;

11.2. gebėjimas atpažinti ir analizuoti naujas problemas ir planuoti jų sprendimo strategijas;

11.3. gebėjimas suvokti teorinius principus, kuriais pagrįstos naujai atsirandančios technologijos;

11.4. laboratorinė patirtis, skirta teorijos ir praktikos elementams derinti, gebėjimas kurti programų sistemų prototipus ir atlikti su jais eksperimentinius tyrimus, reikalingus projektavimo sprendimams pagrįsti;

11.5. duomenų apdorojimo sudėtingumo vertinimo įgūdžiai; gebėjimas interpretuoti duomenis, gautus dirbant su programomis, dalykinės srities terminais;

11.6. naujų ir reikšmingų studijų srities mokslinių tyrimų ir plėtros problemų išmanymas;

11.7. holistinis požiūris darant profesinius sprendimus, subalansuojant sąnaudas, naudą, saugumą, kokybę, patikimumą, tinkamumą naudoti, įtaką aplinkai.

12. Praktiniai gebėjimai:

12.1. gebėjimas įvertinti priimamus programų sistemų projektavimo sprendimus etiniu, teisiniu, socialiniu, ekonominiu ir saugos požiūriu;

12.2. įgūdžiai stebėti, konceptualizuoti ir analizuoti reiškinius, vykstančius srityse, kuriose taikomi informatikos metodai, modeliuoti tuos reiškinius, kokybiškai ir kiekybiškai aprašyti, vertinti;

12.3. tyrimų, projektavimo ir atlikimo įgūdžiai, pradedant problemos formulavimu, tyrimų metodų ir instrumentinių priemonių parinkimu, baigiant darbo rezultatų dokumentavimu ir vertinimu;

12.4. darbo su informatikos instrumentinėmis priemonėmis įgūdžiai, gebėjimas taikyti standartinius analizės, projektavimo, kūrimo, testavimo metodus;

12.5. naudojimosi bendrasistemine ir taikomąja programine įranga įgūdžiai;

12.6. gebėjimas išsiaiškinti kompiuterizuojamos taikomosios srities procesus ir sukurti informacinius jų modelius;

12.7. gebėjimas projektuoti nesudėtingas sistemas, technologinius procesus ir jų elementus;

12.8. gebėjimas savarankiškai atlikti informacinių technologijų sistemų kūrimo ir priežiūros darbus;

12.9. gebėjimas įvertinti turinčius įtakos veiksnius, jų keliama riziką ir ją kontroliuoti;

12.10. saugaus darbo įgūdžiai.

13. Perkeliamieji gebėjimai:

13.1. bendravimo įgūdžiai, kuriuos sudaro tiek rašytinis,

tiesioginis bendravimas taisyklinga lietuvių kalba ir anglų kalba;

13.2. gebėjimas aiškiai ir teisingai raštu ir žodžiu pateikti tyrimų rezultatus ir išvadas įvairioms klausytojų auditorijoms;

13.3. gebėjimas analizuoti standartus, kitus teisės dokumentus, vadovautis jais praktinėje veikloje;

13.4. loginio mąstymo, formalizavimo ir modeliavimo įgūdžiai, susiję su kokybinės ir kiekybinės informacijos įvertinimu, apimant ir tokias situacijas, kuriomis vertinimus reikia daryti trūkstant informacijos arba turint prieštaringą informaciją;

13.5. matematiniai ir skaičiavimo įgūdžiai, įskaitant tokius aspektus, kaip paklaidų analizė, skaičiavimo tikslumo įvertinimas, taisyklingas matavimo vienetų ir duomenų pateikimo būdų naudojimas;

13.6. informacijos paieškos, susijusios su pirminiais ir antriniais informacijos šaltiniais, įgūdžiai, įskaitant operatyviają informacijos paiešką;

13.7. informacinių technologijų naudojimo įgūdžiai - naudojimas informacijos tinklais ir duomenų bazėmis; kompiuterinis tekstinės ir grafinės dokumentacijos rengimas;

13.8. grupinio darbo įgūdžiai;

13.9. laiko tvarkymo ir organizaciniai įgūdžiai, atsiskleidžiantys mokėjimu planuoti ir įgyvendinti produktyvius ir veiksmingus darbo būdus;

13.10. studijavimo įgūdžiai, reikalingi nuolatiniam profesiniam tobulėjimui;

13.11. intelektualinės nuostatos - kūrybiškumas, novatoriškumas, entuziazmas, drausmė, motyvacija.

14. Studijų programų rengėjai ir jų vykdymo vadovai turi aiškiai žinoti, per kuriuos dėstomuosius dalykus studentai įgis žinių ir gebėjimų, išvardytų šio reglamento 10-13 punktuose. Gebėjimų grupės, numatytos šio reglamento 11.6, 12.3 ir 13.2 punktuose, yra būtinos universitetinių studijų absolventams, visus kitus išvardytus šio reglamento 10-13 punktuose gebėjimus ir žinias turi įgyti tiek universitetinių, tiek neuniversitetinių studijų programų absolventai, skiriasi tik jų pobūdis: universitetinių studijų absolventams greta praktinių gebėjimų labai svarbu įgyti nuodugnių fundamentinių žinių ir pažintinių gebėjimų, o neuniversitetinių studijų absolventams - labiau išlavintų praktinių gebėjimų ir įgūdžių.

III. STUDIJŲ PROGRAMŲ SANDARA

15. Studijų programos apimtis kreditais turi būti vienoda visoms studijų formoms. Minimali auditorinio neuniversitetinių studijų ir universitetinių studijų trukmė (valandomis) pagal studijų formas yra:

15.1. neuniversitetinės studijos: dieninė studijų forma - 2400 val., vakarinė studijų forma - 1500 val., neakivaizdinė studijų forma - 700 val.;

15.2. universitetinės studijos: dieninė studijų forma - 2600 val., vakarinė studijų forma - 1700 val., neakivaizdinė studijų forma - 800 val.

16. Studijų programą sudaro trys tikslinės dalys: bendrojo lavinimo dalis, studijų pagrindų dalis ir specialioji (profesinė) dalis.

17. Bendrojo lavinimo daliai, apimančiai pasaulėžiūros ir bendros erudicijos aukštojo lavinimo humanitarinių ir socialinių mokslų bei meno studijų dalykus, skiriama ne mažiau kaip 6 procentai neuniversitetinių studijų programos apimties ir ne mažiau kaip 8 procentai universitetinių pagrindinių studijų

programos apimties. Bendrojo lavinimo dalį sudaro fundamentalūs pasaulėžiūros dalykai, apimantys fizinių ir technologijos mokslų filosofinius bei istorinius pagrindus; humanitarinių, socialinių ar meno studijų dalykai; projektų vadybos ir įmonių organizavimo dalykai. Universitetinių studijų programoje tai turi būti nuodugnios studijos.

18. Studijų pagrindų dalis apima teorinius ir profesinius dalykus, teikia žinių ir gebėjimų, būtinų informatikos krypties aukštojo mokslo kvalifikacijai įgyti. Ši dalis kiekvienoje studijų programoje sudaro studijų branduolį. Informatikos krypties neuniversitetinių studijų programų studijų pagrindų dalis turi būti ne mažesnė kaip 40 kreditų. Universitetinių studijų programų studijų pagrindų dalis turi būti ne mažesnė kaip 60 kreditų, o paprastai studijų pagrindų dalis turėtų būti ne mažesnė kaip 50 procentų universitetinių pagrindinių studijų programos apimties visose informatikos krypties studijų programų grupėse, tokiose kaip kompiuterių mokslas, informacinės sistemos, programų sistemų inžinerija (programų sistemos), informacinės technologijos ir kt. Informatikos krypties studijų pagrindų dalis turi susidėti iš matematikos dalykų, informatikos teorinių pagrindų dalykų ir informatikos bazinių dalykų:

18.1. matematikos dalykams, tokiems kaip: matematinė statistika, matematinė analizė, tiesinė algebra, geometrija, skaitiniai metodai ir kt., neuniversitetinių studijų programose skiriama ne mažiau kaip 10 kreditų, universitetinių pagrindinių studijų programose - ne mažiau kaip 15 kreditų. Matematikos dalykų paskirtis - suteikti dalykų žinių ir ugdyti abstrahavimo gebėjimus, operuoti formaliais simboliais ir kurti jų interpretacijas;

18.2. informatikos teorinių pagrindų dalykams - diskrečiajai matematikai (diskrečioms struktūroms), algoritmų teorijai ir sudėtingumui, matematinei logikai, formaliosioms kalboms ir gramatikoms ir kitiems neuniversitetinių studijų programose skiriama ne mažiau kaip 6 kreditai, universitetinių pagrindinių studijų programose - ne mažiau kaip 10 kreditų. Informatikos teorinių pagrindų dalykų paskirtis - suteikti žinių apie formalias informatikos sąvokas ir jų tarpusavio sąryšius bei gebėjimą operuoti šiomis sąvokomis ir sąryšiais; suvokimą, kokie informacijos apdorojimo procesai gali būti veiksmingai atlikti; įsisavinti informatikos formalias notacijas, turinčias galimybių skaityti teorinę ir praktinę informatikos literatūrą;

18.3. informatikos baziniams dalykams neuniversitetinių studijų programose turi būti skiriama ne mažiau kaip 24 kreditai, universitetinių pagrindinių studijų programose - ne mažiau kaip 35 kreditai. Informatikos bazinius dalykus sudaro: programavimo pagrindai, kompiuterių architektūra, operacinės sistemos, kompiuterių tinklai, programavimo kalbos, žmogaus ir kompiuterio sąveika, grafika ir vizualizacija, intelektika (dirbtinio intelekto metodai ir technologijos), informacijos ir duomenų bazių valdymas, programų sistemų inžinerija ir kt.

19. Specialioji (profesinė) dalis apima dalykus, kurie remiasi studijų pagrindų dalykais ir teikia informatikos krypties vienos ar kitos pakraipos nuodugnesnes žinias bei gebėjimus, reikalingus tolesnei tiriamajai ar profesinei veiklai; į šią dalį įeina profesinė praktika ir baigiamieji darbai. Didžioji dalis studijų programos šakų (reglamento 22 punktas) dalykų įeina į specialiąją (profesinę) dalį. Specialaus lavinimo daliai skiriama ne mažiau kaip 40 procentų neuniversitetinių studijų programos apimties ir ne mažiau kaip 25 procentai universitetinių pagrindinių studijų programos apimties. Ši studijų dalis yra būtina pagrindinių studijų baigtumui užtikrinti. Praktikos ir

baigiamojo darbo rengimo apimtys nurodomos šio reglamento 20 ir 21 punktuose. Studijų programos specialaus lavinimo dalies dalykų sandara neregamentuojama. Universitetinėse studijų programose daugelio šių dalykų sudedamosios dalys turi būti skiriamos naudotis bendrasistemine ir taikomąja programine įranga, darbui su informatikos instrumentinėmis priemonėmis, standartinių analizės, projektavimo, kūrimo, testavimo metodų taikymui, nesudėtingų sistemų ir jų dalių projektavimui, kūrimui ir priežiūrai, darbo rezultatų dokumentavimui.

20. Neuniversitetinių studijų programose turi būti ne mažiau kaip 20 savaičių (20 kreditų) praktikos (mokomosios, pažintinės, ne mažiau kaip 16 savaičių (16 kreditų) - profesinės), universitetinių pagrindinių studijų programose - ne mažiau kaip 10 savaičių (10 kreditų) praktikos. Profesinė praktika įeina į programos specialiosios dalies apimtį, kitokia praktika gali būti priskiriama kitoms programos dalims. Neuniversitetinių studijų profesinė praktika atliekama darbo vietoje, panašioje į tas, kurioms rengiamas absolventas, šios praktikos vieta turi būti suderinta su baigiamojo darbo tema. Pasirinkusiems studijuoti neakivaizdžiai ar vakarinę studijų formą būtina numatyti, kaip užtikrinti, kad studentai per praktiką įgytų reikiamų įgūdžių ir mokėjimų.

21. Baigiamajam darbui atlikti ir apginti neuniversitetinių studijų programose turi būti skiriama ne mažiau kaip 6 kreditai, o universitetinių studijų programose - ne mažiau kaip 8 kreditai. Baigiamasis darbas turi būti savarankiškas tiriamojo ar taikomojo pobūdžio darbas. Juo studentas turi parodyti, kad yra sukaukęs pakankamą žinių, įgijęs pakankamą gebėjimų ir turi pakankamą atitinkamos studijų krypties analitinio ar projekcinio darbo patirtį. Baigiamuoju darbu ir jo gynimu studentas taip pat turi atskleisti savo kūrybingumą, socialinės ir komercinės aplinkos, teisės aktų ir finansinių galimybių išmanymą, informacijos šaltinių paieškos ir jų analizės įgūdžius, mokėjimą teisingai cituoti informacijos šaltinius, nuodugnę nagrinėjamos temos supratimą, mokėjimą spręsti iškylančius aktualius uždavinius, mokėjimą sklandžiai ir suprantamai dėstyti medžiagą, taisyklingos kalbos vartosenos įgūdžius, gebėjimą daryti ir tinkamai formuluoti išvadas.

22. Studijų programose gali būti išskirta studijų programos šaka - kryptinga alternatyvi studijų programos specialiosios dalies dalykų grupė, kurios apimtis - ne mažesnė kaip trečdalis specialiosios dalies apimties. Studijų programos šaka gali apimti dalį studijų pagrindų dalykų. Studijų programose ar studijų programų šakose gali būti alternatyviai pasirenkamų iš sąrašo dalykų. Pageidautina, kad pasirenkamųjų dalykų sąrašą sudarytų lyginamojo pobūdžio dalykai ir kad alternatyvas dėstyti skirtingi dėstytojai.

23. Ne mažiau kaip 5 procentai studijų apimties turi būti paliekama laisvam studento pasirinkimui - dalykams, kurie gali būti iš kitų sričių studijų programų, taip pat ir dėstomų kitose aukštosiose mokyklose.

IV. STUDIJŲ PROGRAMŲ VYKDYMO REIKALAVIMAI

24. Gero studijų programos vykdymo pagrindas yra kompetentingi ir kvalifikuoti dėstytojai, vykdytys fundamentinius ar eksperimentinės plėtros tyrimus, žinantys absolventų būsimo darbo sąlygas ir gebantys padėti studentams formuoti pasirengimą būsimei informatiko veiklai.

25. Bendra dėstytojų kompetencija vertinama remiantis tokiais kriterijais, kaip jų akademinio išsilavinimo lygis, išsilavinimo

skirtingumas, praktinė informacinių technologijų projektų vykdymo patirtis, dėstytojų patirtis; jų gebėjimas bendrauti plačiausiai Europos Sąjungos šalyse vartojamomis kalbomis, pasirengimas ir iniciatyva kurti veiksmingesnius mokymo metodus, tiriamojo mokslo darbo ir projektų veiklos produktyvumas (sprendžiant iš mokslinių ir profesinių publikacijų, įgyvendintų projektų, dalyvavimo profesinėse, mokslinėse ir kitose žinomose draugijose), asmeninis domėjimasis studentų reikmėmis. Dėstytojai turi gebėti studentams tinkamai patarti studijų ir karjeros planavimo srityse, jie turi žinoti ir suprasti pagrindinių studijų programų vertinimo procedūras ir akreditavimo kriterijus.

26. Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro
2008 m. birželio 13 d. įsakymo Nr. ISAK-1715
(nuo 2008 m. liepos 13 d.)
(Žin., 2008, Nr. 79-3130) redakcija

Ne mažiau kaip pusę kiekvienos universitetinių studijų programos studijų pagrindų ir specialaus lavinimo dalių studento kontaktinio laiko apimties turi dėstyti docentai ar profesoriai, kurie per pastaruosius trejus metus kasmet dirbo ne mažiau kaip po 128 auditorinio darbo valandas ir per tą laiką paskelbė bent vieną mokslinį ar metodinį darbą. Iš jų ne mažiau kaip trijų dėstytojų mokslinės veiklos kryptis turi atitikti programos studijų kryptį. Ne mažiau kaip pusę programos kiekvienos dalies studento kontaktinio laiko apimties turi dėstyti dėstytojai, turintys mokslo laipsnį, arba jie turi turėti ne trumpesnę kaip penkerių metų dėstomus dalykus atitinkančią profesinės veiklos patirtį. Neuniversitetinių studijų programoje ne mažiau kaip 10 procentų studijų pagrindų dalies apimties turi dėstyti mokslo laipsnį turintys dėstytojai, kurie per pastaruosius trejus metus kasmet dirbo ne mažiau kaip po 128 auditorinio darbo valandas ir per tą laiką paskelbė bent vieną mokslinį ar metodinį darbą. Daugiau kaip pusę studijų programos dėstytojų turi turėti ne trumpesnę kaip trejų metų praktinio darbo dėstomų dalykų srityje patirtį. Turi būti sudarytos galimybės kviesti dėstytojus praktikus skaityti studijų programos dalykus ar atskiras dalykų paskaitas.

27. Baigiamojo darbo ir jo gynimo vertinimo komisija turi būti sudaroma iš kompetentingų specialistų - mokslininkų ir praktikų profesionalų, šių studijų absolventų galimų darbdavių. Komisijos pirmininkas turi būti susipažinęs su absolventų būsimo darbo specifiška ir paprastai turėtų būti pakviestas ne iš aukštosios mokyklos. Neuniversitetinių studijų programų baigiamojo darbo ir jo gynimo vertinimo komisiją turi sudaryti ne mažiau kaip trečdalis komisijos narių, nedirbančių studijų programą vykdančioje aukštojoje mokykloje.

28. Sėkmingam studijų programos vykdymui būtina tokia materialioji bazė:

28.1. higienos ir darbo saugos reikalavimus atitinkančios auditorijos su šiuolaikine garso bei vaizdo aparatūra ir kitomis demonstravimo priemonėmis;

28.2. kompiuterinė ir programinė įranga, prieinama studentams ir darbuotojams, tinkama informatikos studijoms - informatikos instrumentinių priemonių ir taikomųjų sistemų sandaros, veikimo principų, reikalavimų analizės, projektavimo ir realizavimo laboratoriniams darbams;

28.3. plačiajuostis internetas, kompiuterių klasės, kompiuterinės darbo vietos, reikalingos studijų programoje numatytiems įgūdžiams įgyti;

28.4. bibliotekos su techninės literatūros, visų dėstomųjų dalykų vadovėlių, paskaitų konspektų, knygų, žurnalų ir kitos literatūros fondais, duomenų bazėmis, su pakankamu skaičiumi

kompiuterių ir atitinkama programine įranga (literatūros katalogais, paieškos sistemomis, ryšiu su stambesnių bibliotekų duomenų bazėmis, interneto ryšiu).

29. Turi būti siekiama sudaryti tinkamas sąlygas studijuoti pagal informatikos krypties studijų programas neįgaliems studentams.
